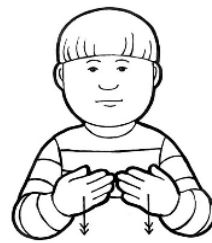
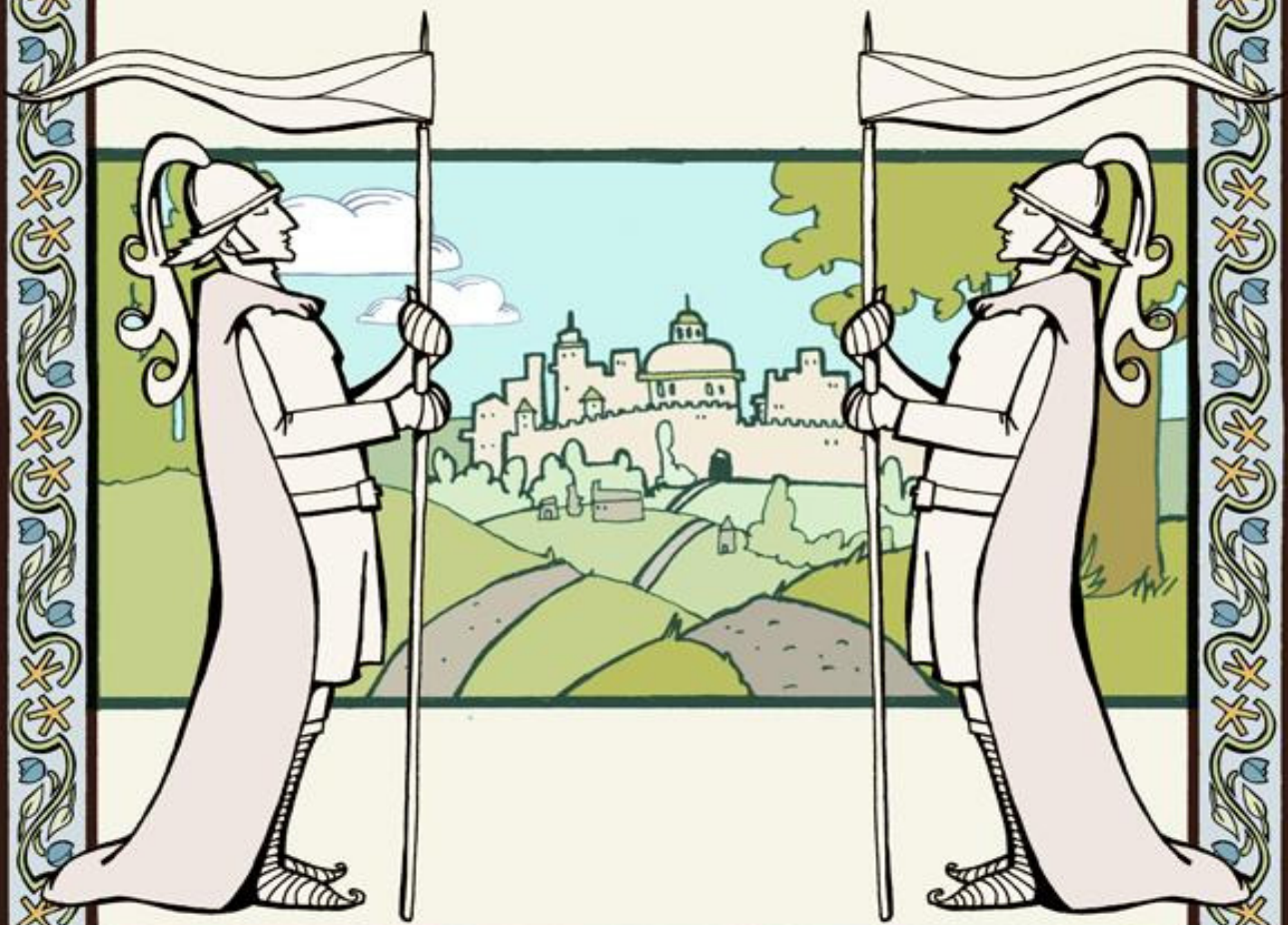
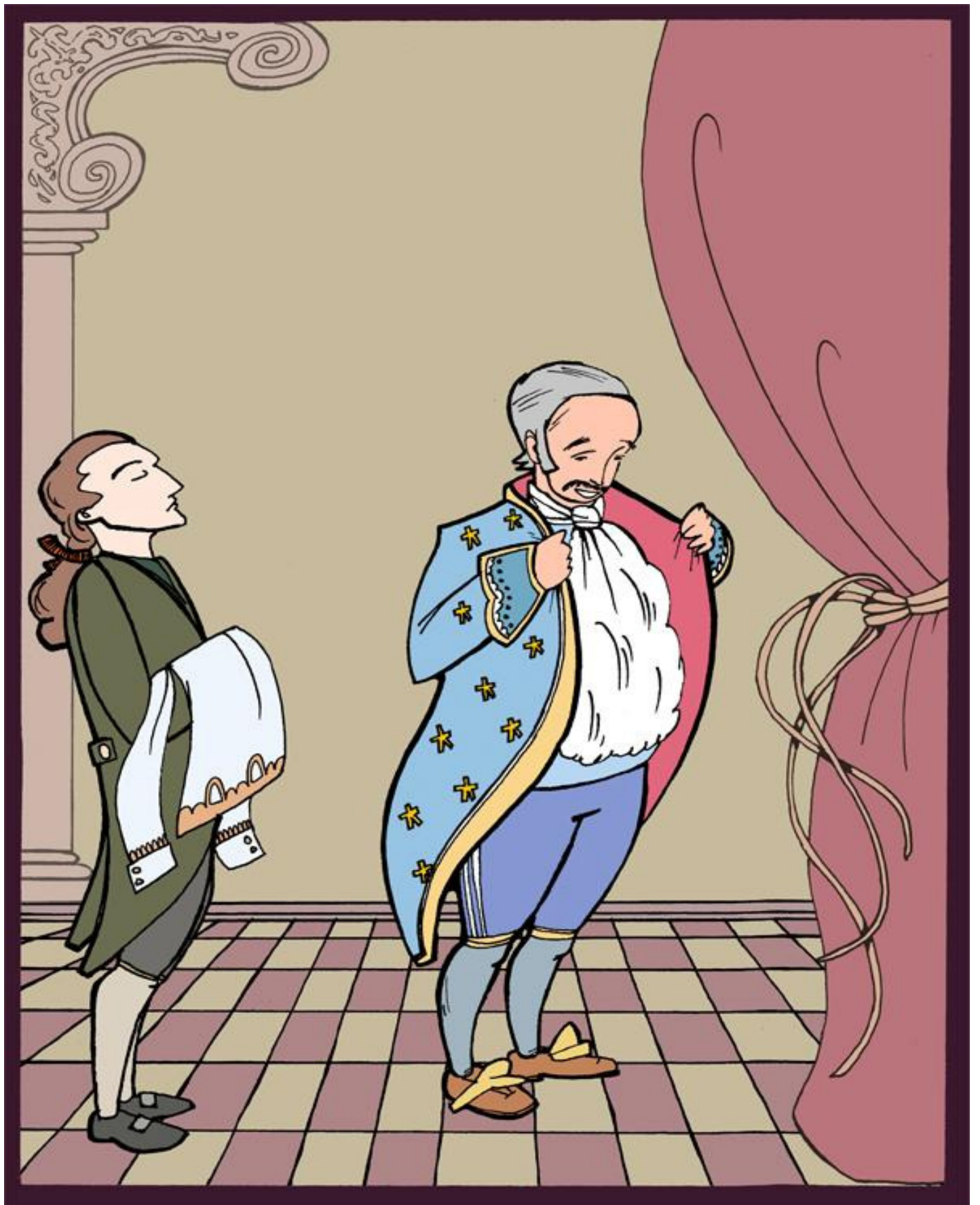

KEISARIN UUDET VAATTEET

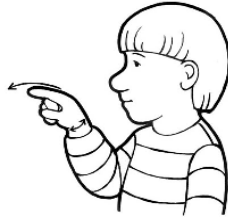

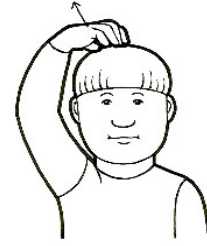
Olipa kerran

kaukaisessa

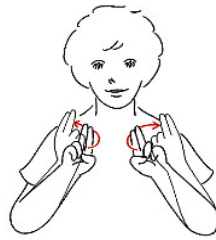
kaupungissa

keisari, joka

piti

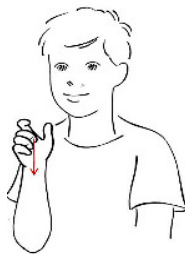
uusista ja

kauniista

vaatteista.

Hän

piti

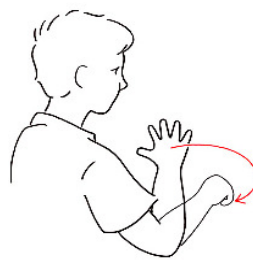
vaatteista

niin paljon,

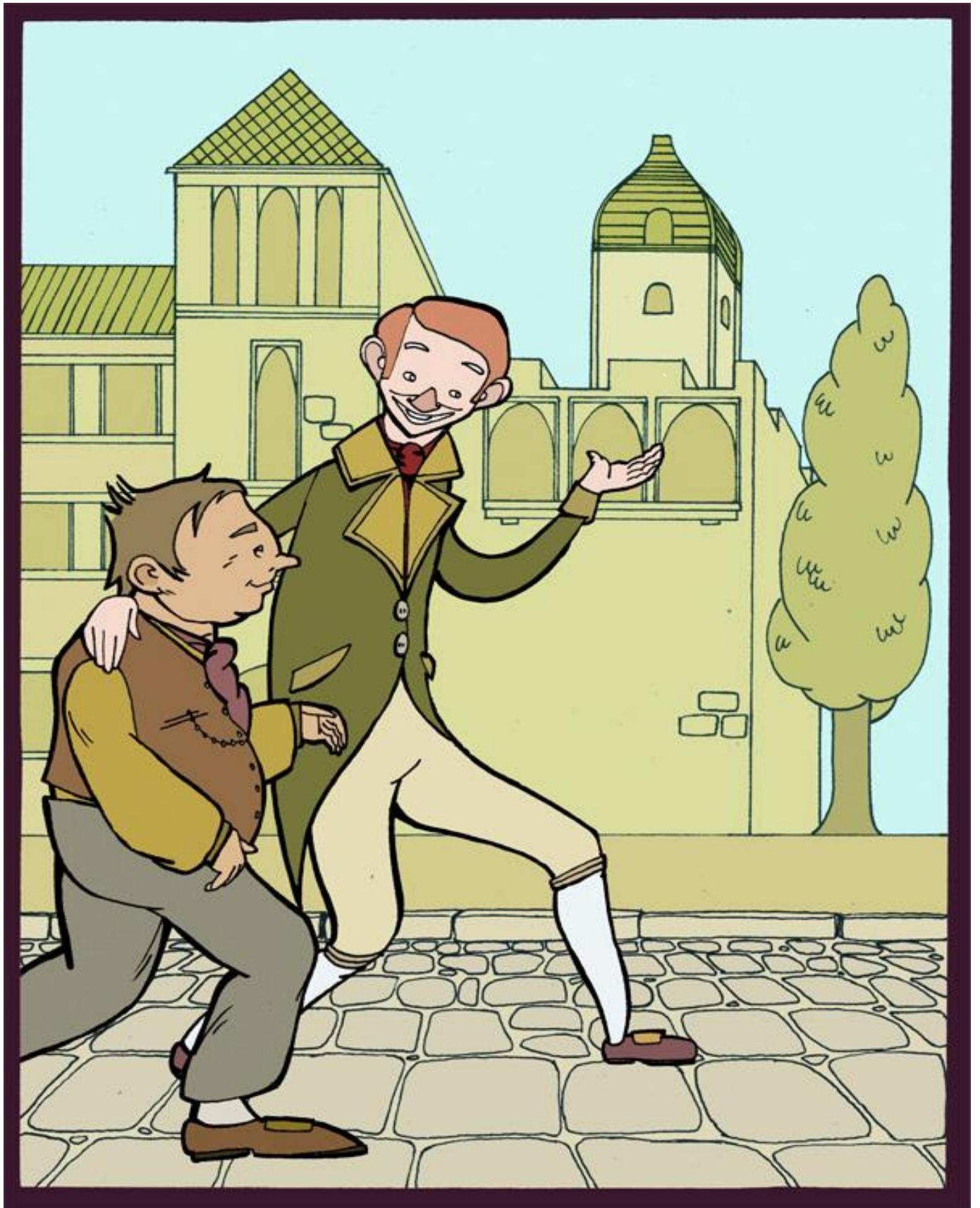
että tuhlassi

niihin kaikki

rahansa.

Eräänä

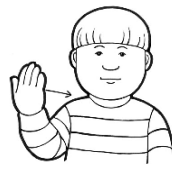
päivänä

keisarin

kaupunkiin

tuli

kaksi

huijaria.

Huijarit

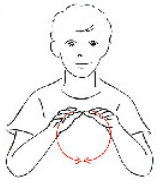
kertoivat

osaavansa

kutoa

maailman

kauneinta

kangasta.

Kankaasta

valmistetuissa

vaatteissa

oli

myös

ihmeellinen

taika.

Jos

ihminen

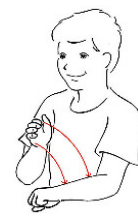

oli

typerä tai

huono

ammattissaan,

hän

ei

nähnyt

vaatteita,

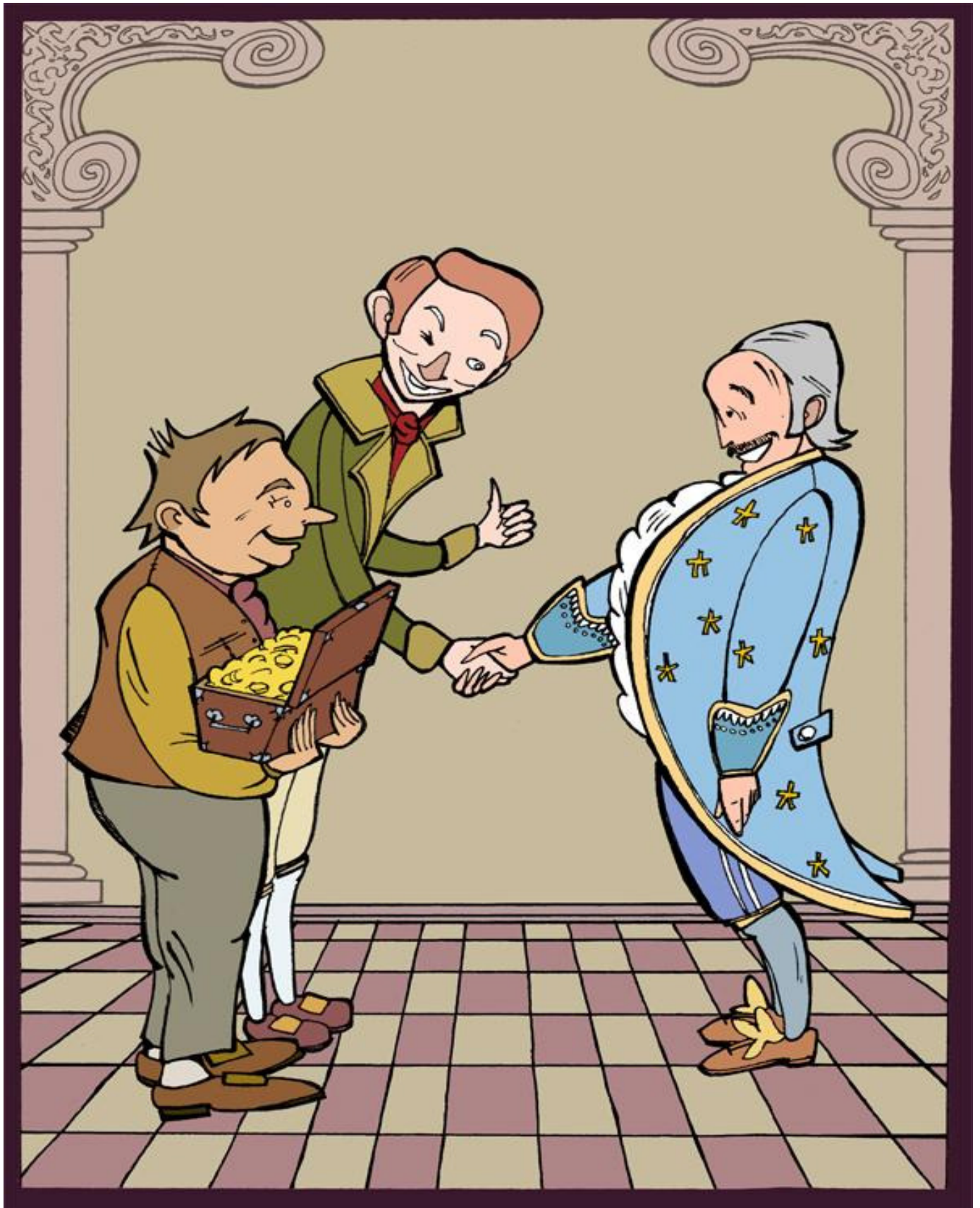

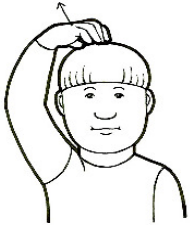
huijarit

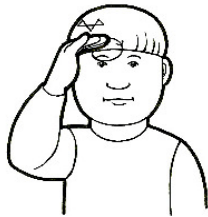
väittivät.

Keisari

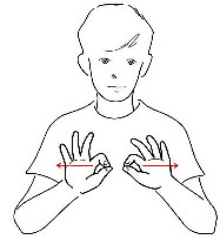
ajatteli:

"Sellaiset

vaatteet

olisivat hienot"

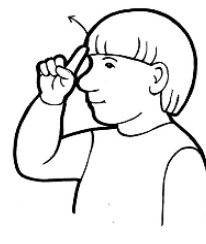
Kun

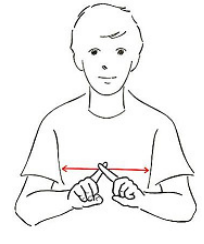
puen vaatteet

päälleni,

pystyn

heti

erottamaan,

kuka

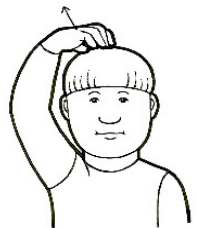
on viisas

ja kuka

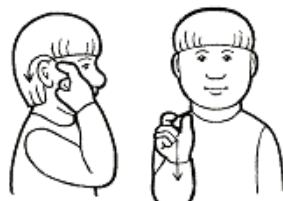
typerä.

Keisari

antoi

huijareille

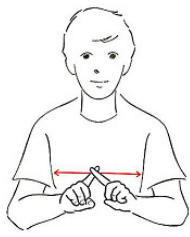
rahaa ja

pyysi

heitä

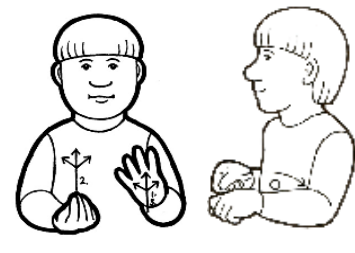
heti

ryhtymään

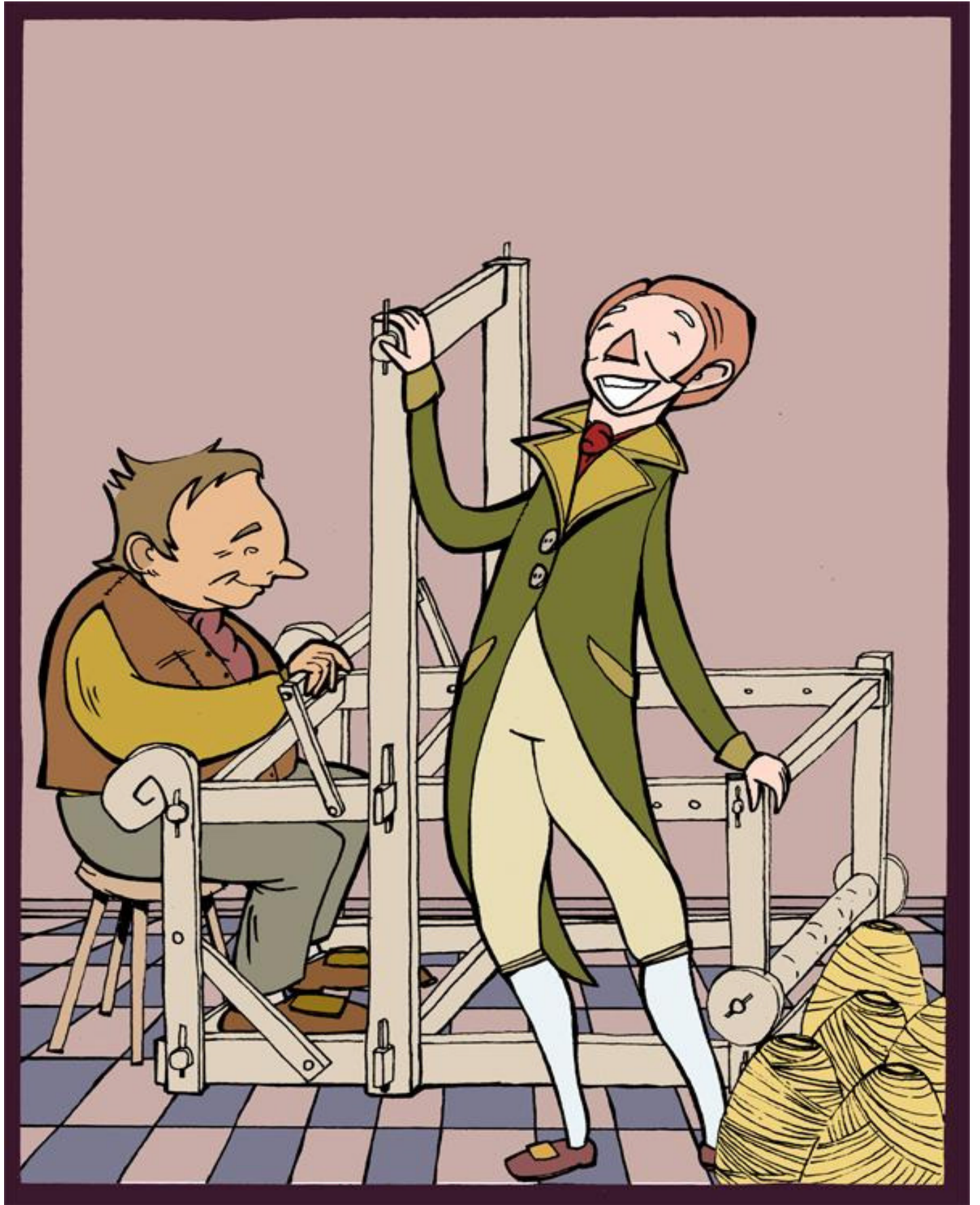

kutomaan

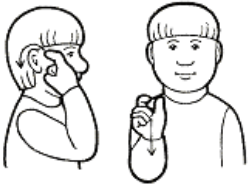

taikakangasta.

Huijarit

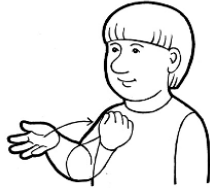
pystyttivät

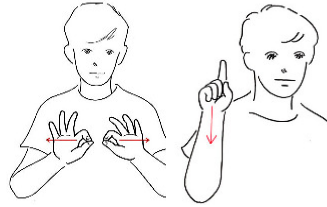
kangaspuut.

He

saivat

hienointa

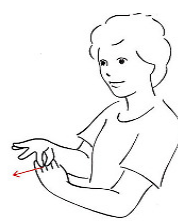
silkkilankaa

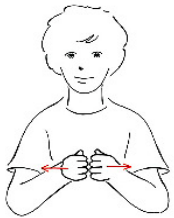
ja

kalleinta

kultalankaa,

mutta

eivät

käyttäneet

niitä

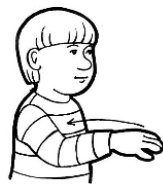
kankaan

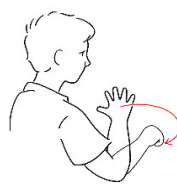
kutomiseen.

He

ottivat

kaikki

rikkaudet

itselleen

ja teeskentelivät

kutovansa

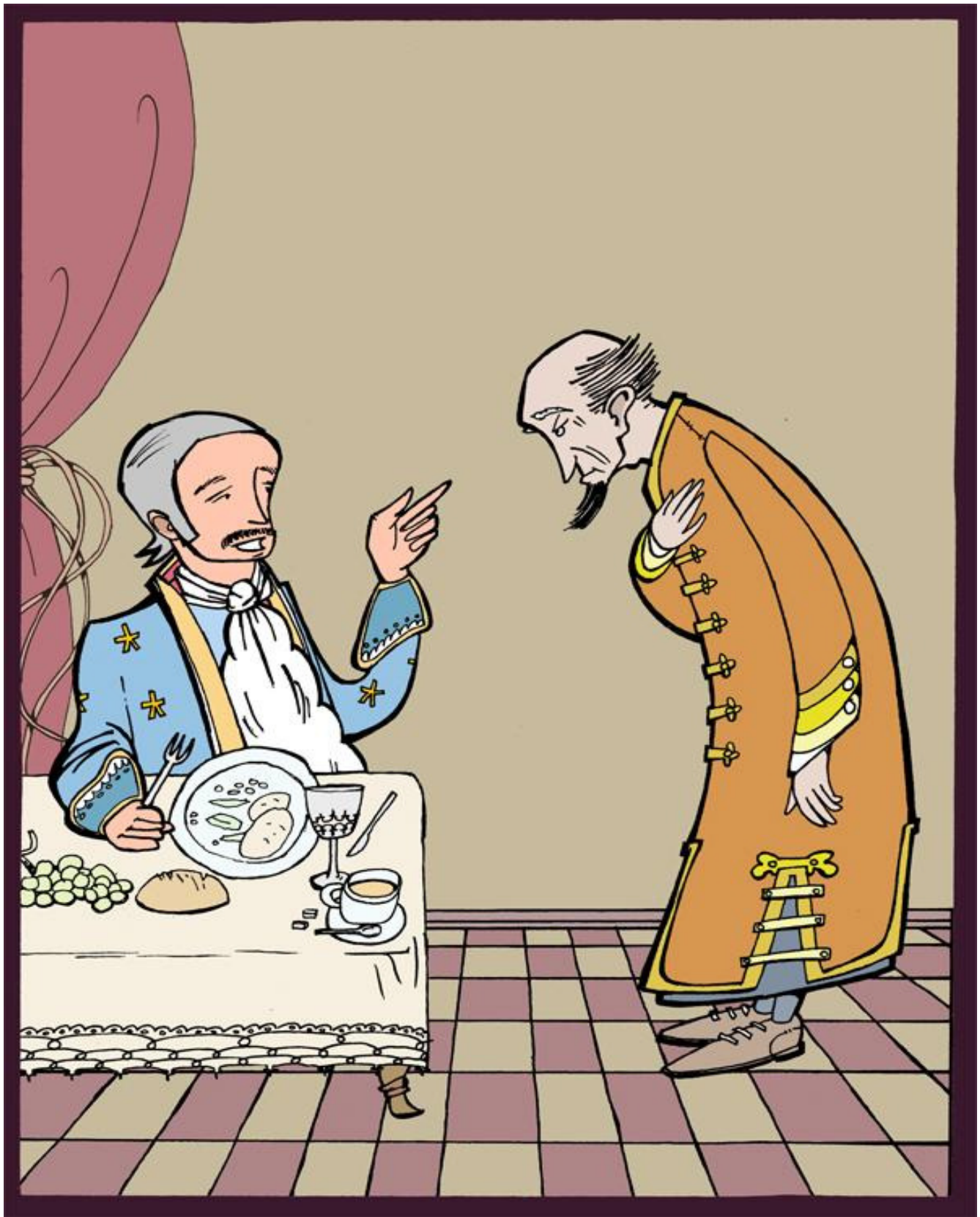
kangasta

tyhjiällä

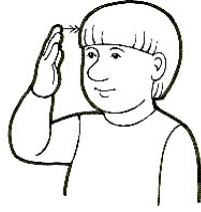
kangaspuilla.

Haluaisinpa

tietää,

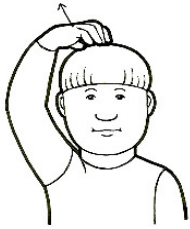
miten

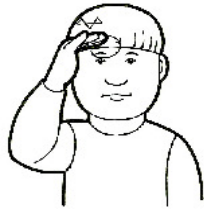
pitkällä

kangas on,

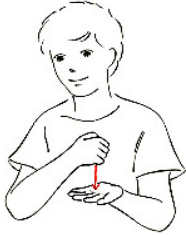
keisari

ajatteli.

Hän

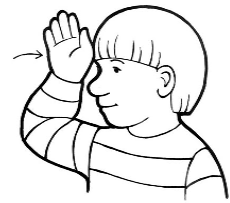
päätti

pyytää

vanhaa

ja viisasta

misteriä

menemään

huijareiden

luo

selvittämään.,

miten

kankaan

kutominen

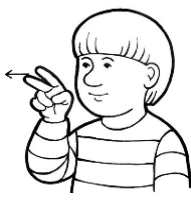
sujuu.

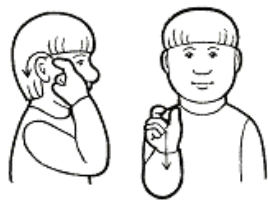

Ministeri

katseli

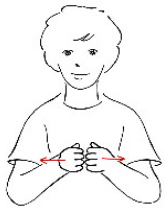
huijareiden

kangaspuita

pitkään,

mutta

ei

nähnyt

tyhjissä kangaspuissa

mitään.

Ministeri

kauhistui.

Hän

ei uskaltanut

sanoa,

ettei

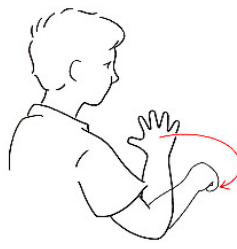
nähnyt

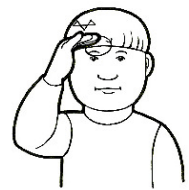
kangasta.

Sillä silloin

kaikki

olisivat ajatelleet,

että

hän on

typerä

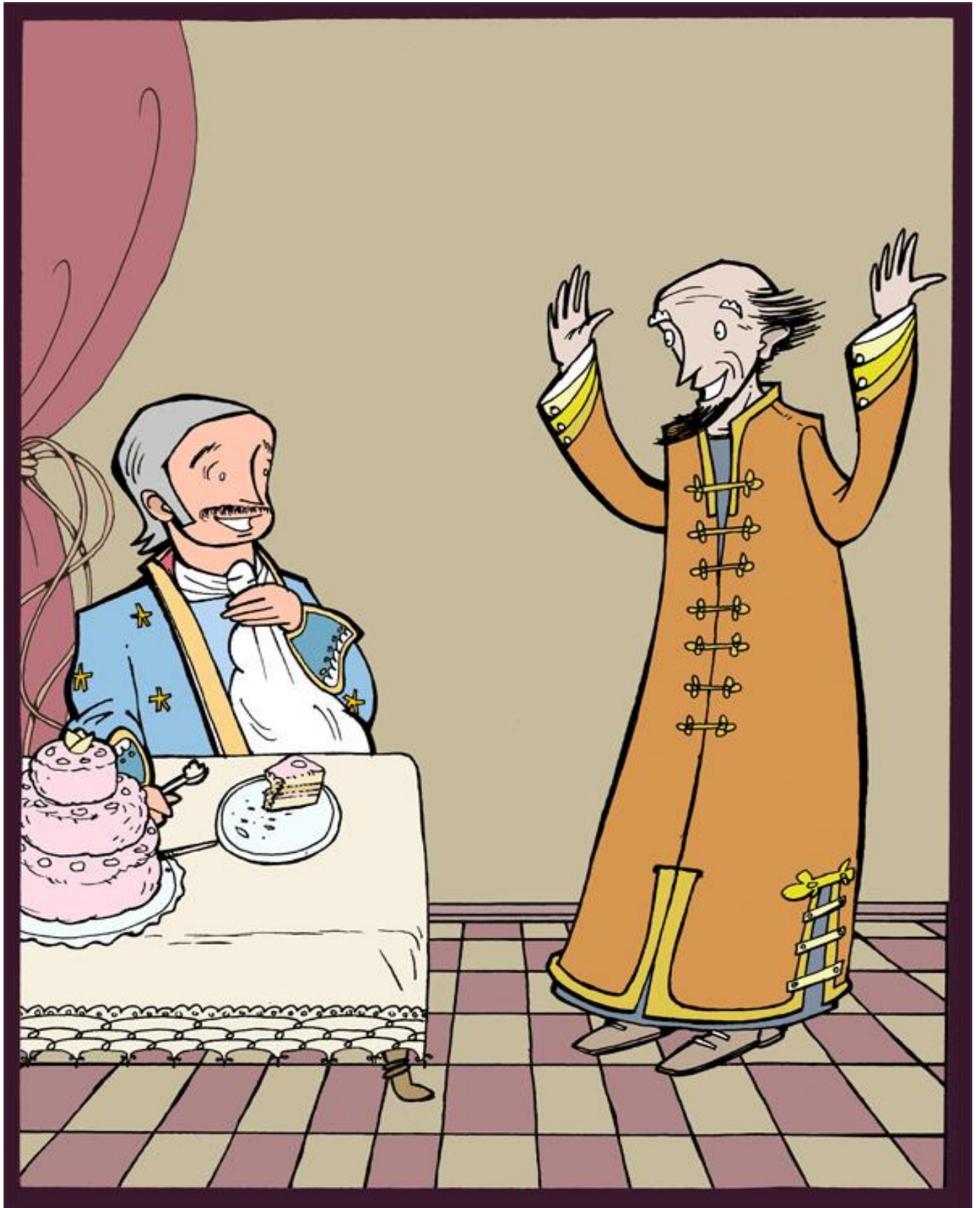

tai

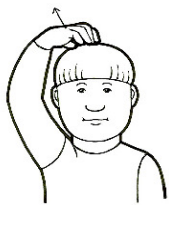
huono

ministeriksi.

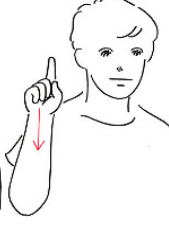
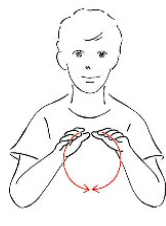
Ministeri palasi takaisin

keisarin

luo.

Hän

kehui,

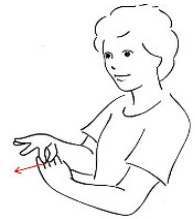

että kangas oli maailman

kauneinta.

Keisari oli

tyytyväinen

ja antoi

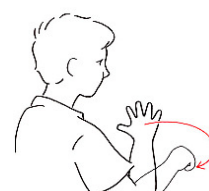
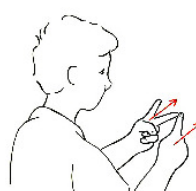
huijareille

lisää

rahaa,

silkkiä ja

kultaa.

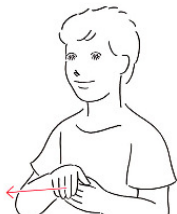
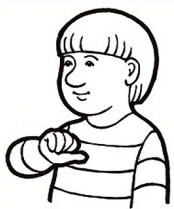

Huijarit

kuitenkin ottivat

taas

kaiken

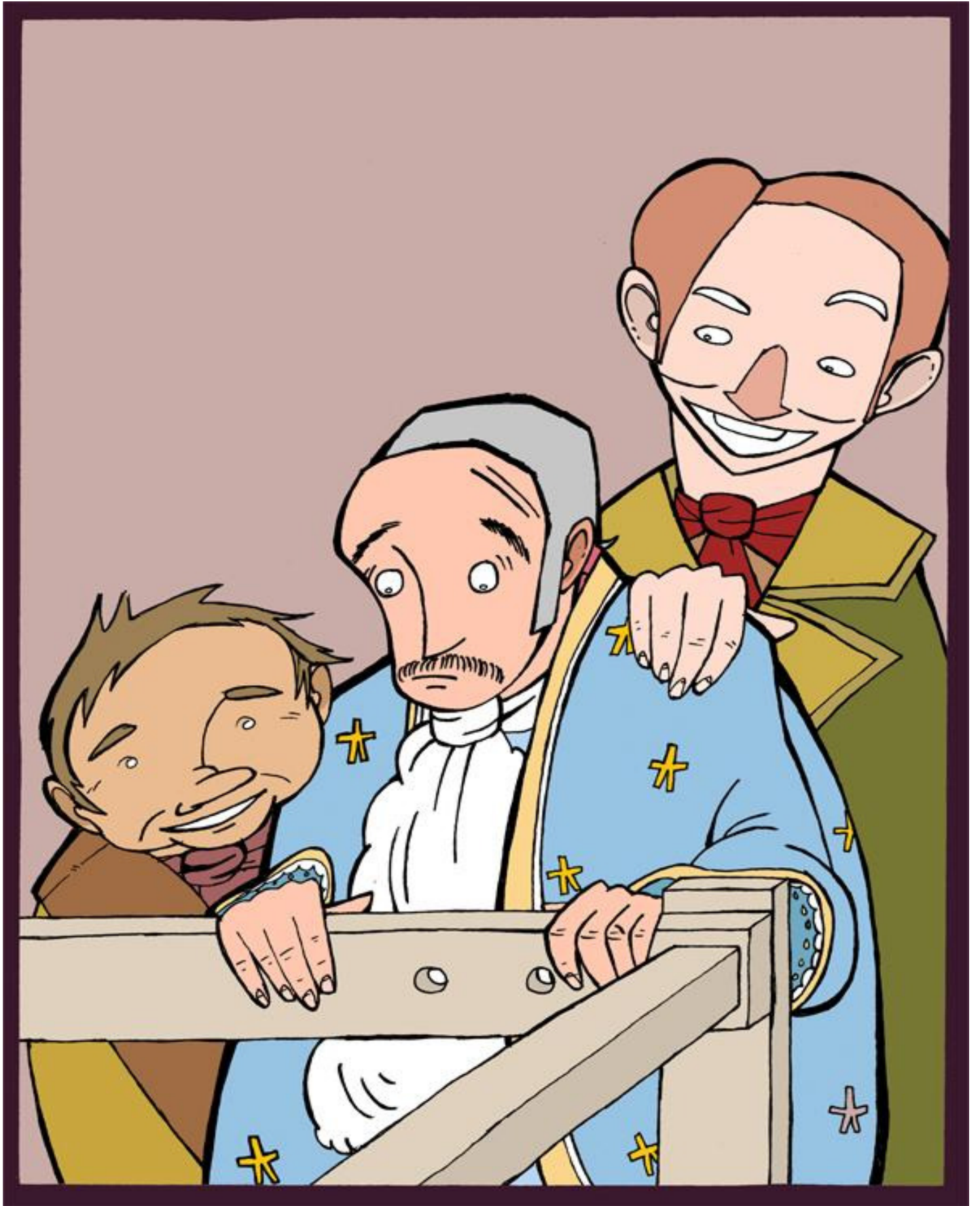
itselleen ja

jatkoivat

kankaan kutomista

tyhjiällä

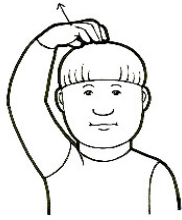
kangaspuilla.

Lopulta

keisarikin

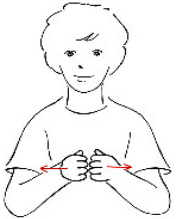
meni

katsomaan

kangasta,

mutta

ei

nähnyt

tyhjissä

kangaspuissa

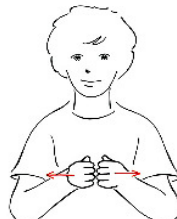
mitään.

Keisari

kauhistui.

Mutta

hänkään

ei uskaltanut

tunnustaa,

että olisi

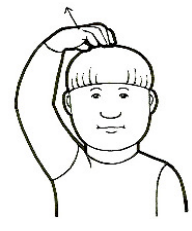

typerä

tai

huono

keisari.

Sen sijaan

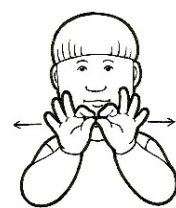
hän

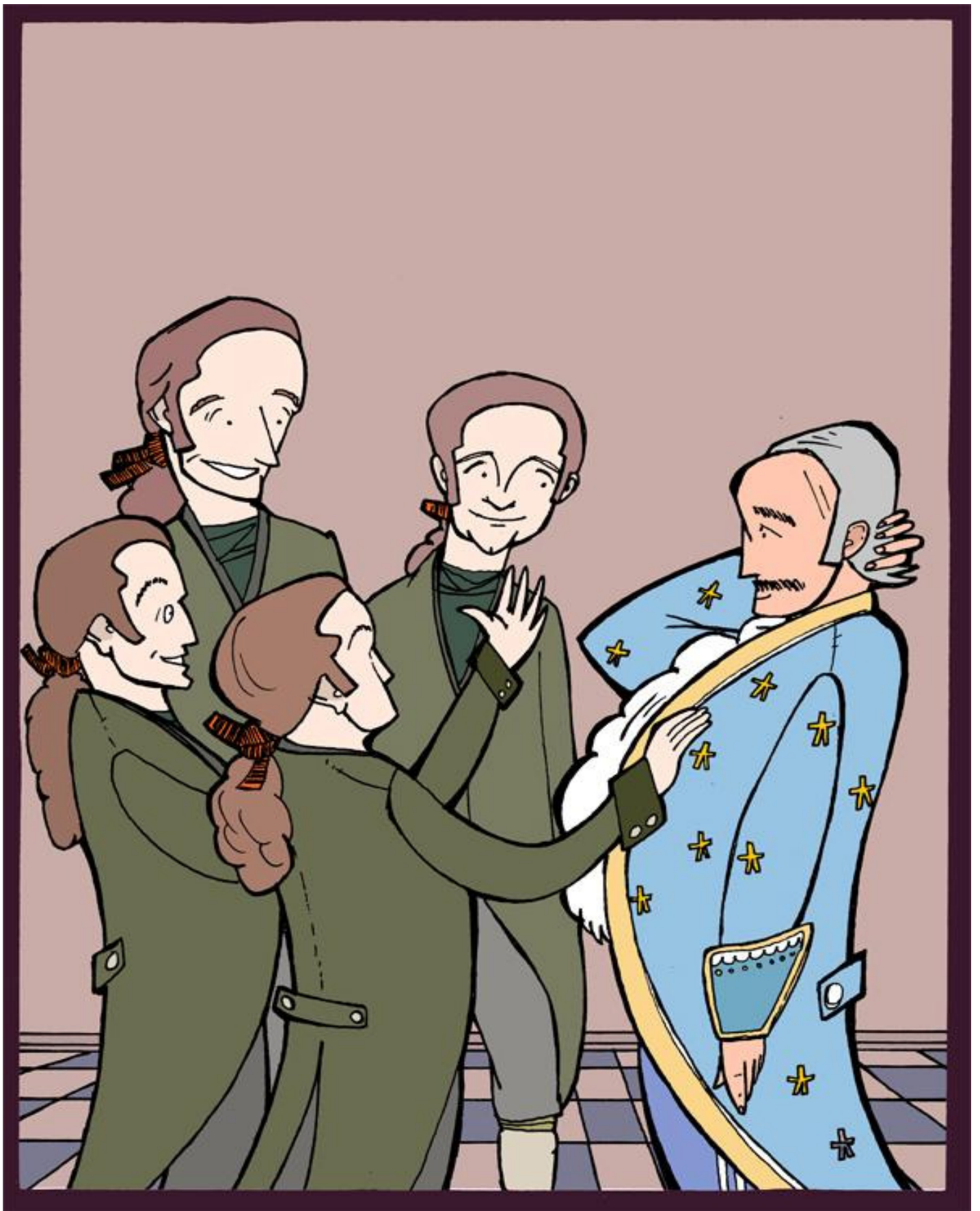
kehui

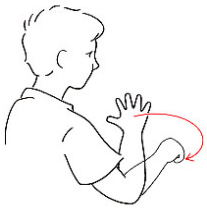

kangasta

upeaksi.

Kaikki

keisarin

hovimiehetkin

kehuivat

olematonta

kangasta,

Vaikka

todellisuudessa

eivät

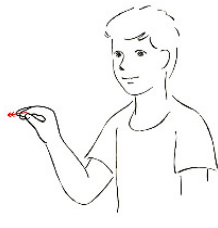
nähtä

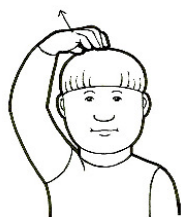
sitä.

Hovimiehet

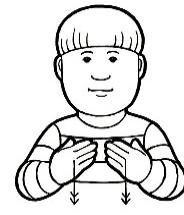
neuvoivat

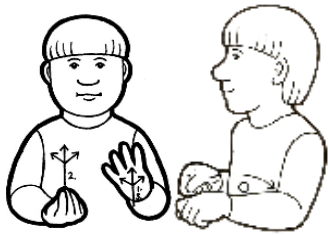
keisaria

pukemaan

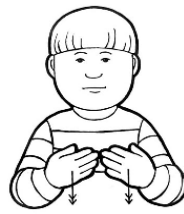
päälle

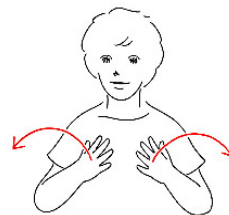
taikakankaasta

valmistetut

vaatteet

suuriin

juhliin,

joita

kaupungissa

vietettäisiin

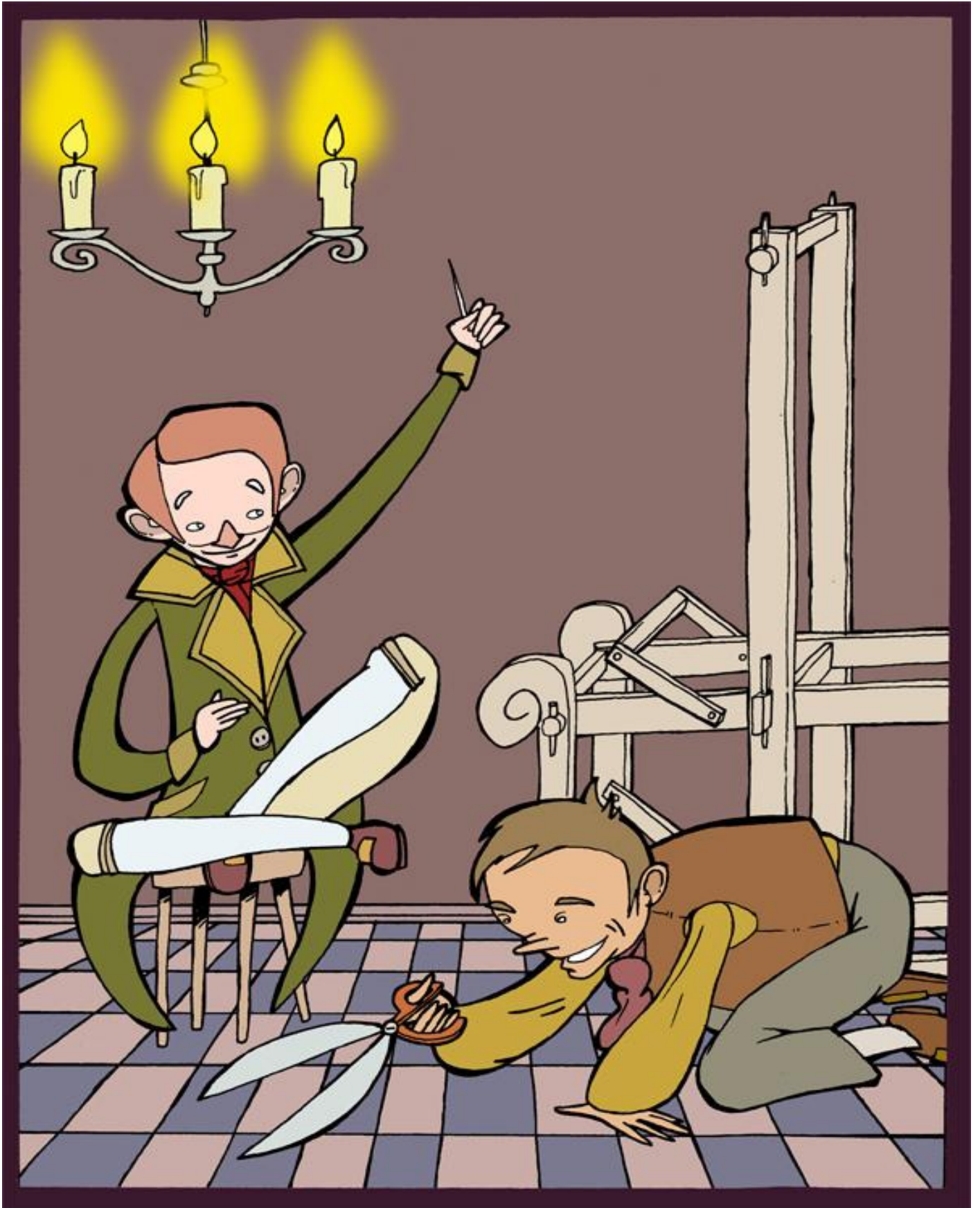

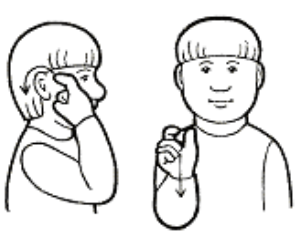
seuraavana

päivänä.

Huijarit

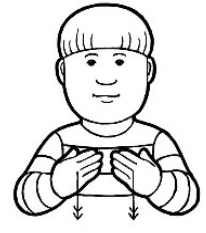
valvoivat

ja teeskentelivät

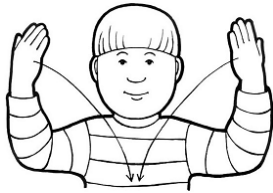
ompelevansa

vaatteita

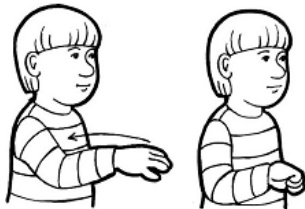
koko

yön.

He

ottivat

kangaspuista

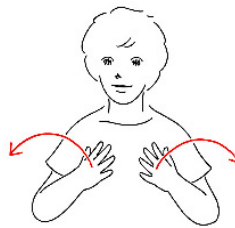
olemattoman

kankaan,

leikkasivat

suurilla

saksilla

ja ompelivat neulalla, josta

puuttui

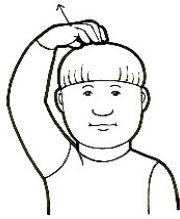
lanka.

Aamulla

keisari

ja hovimiehet

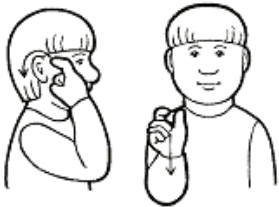
tulivat

katsomaan

juhlavaatteita.

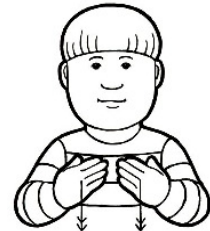
Huijarit

esittelivät

olemattomia

vaatteita.

Tässä on

paita,

tässä on

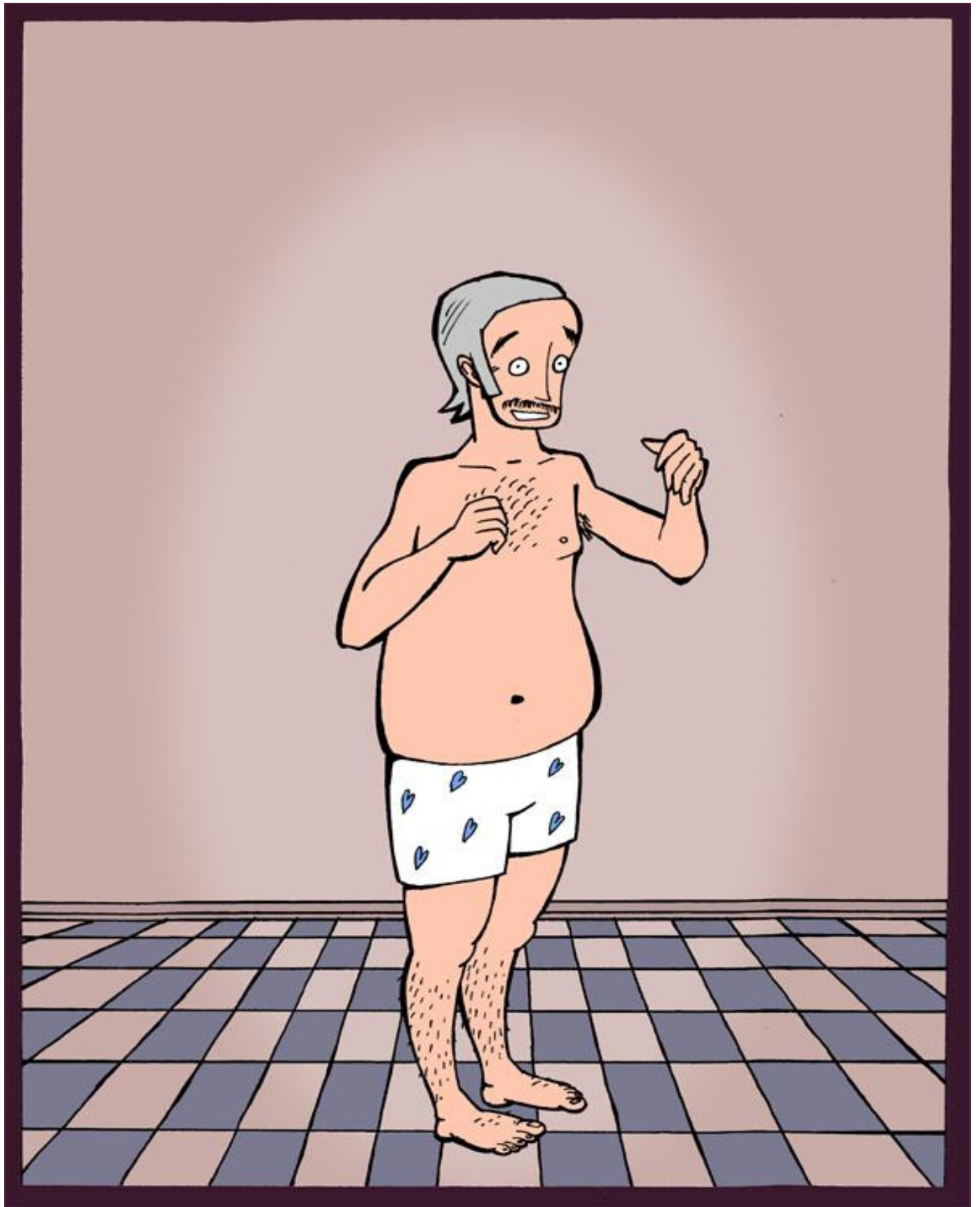
housut

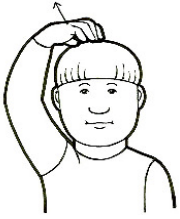

ja

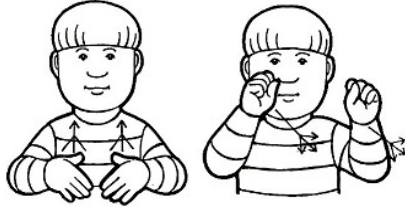

takki.

Keisari

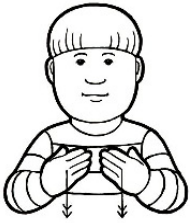
riisuuntui, ja

hänen

päälle

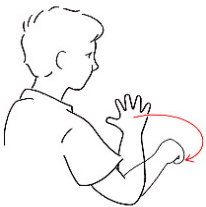
puettiin

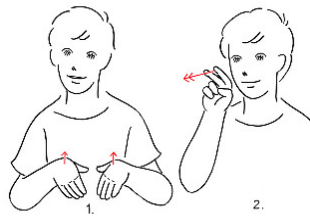
olemattomat

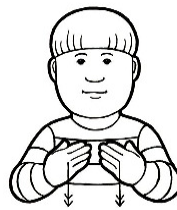
vaatteet.

Kaikki

ihastelivat

vaatteita,

vaikka

todellisuudessa

kukaan

ei

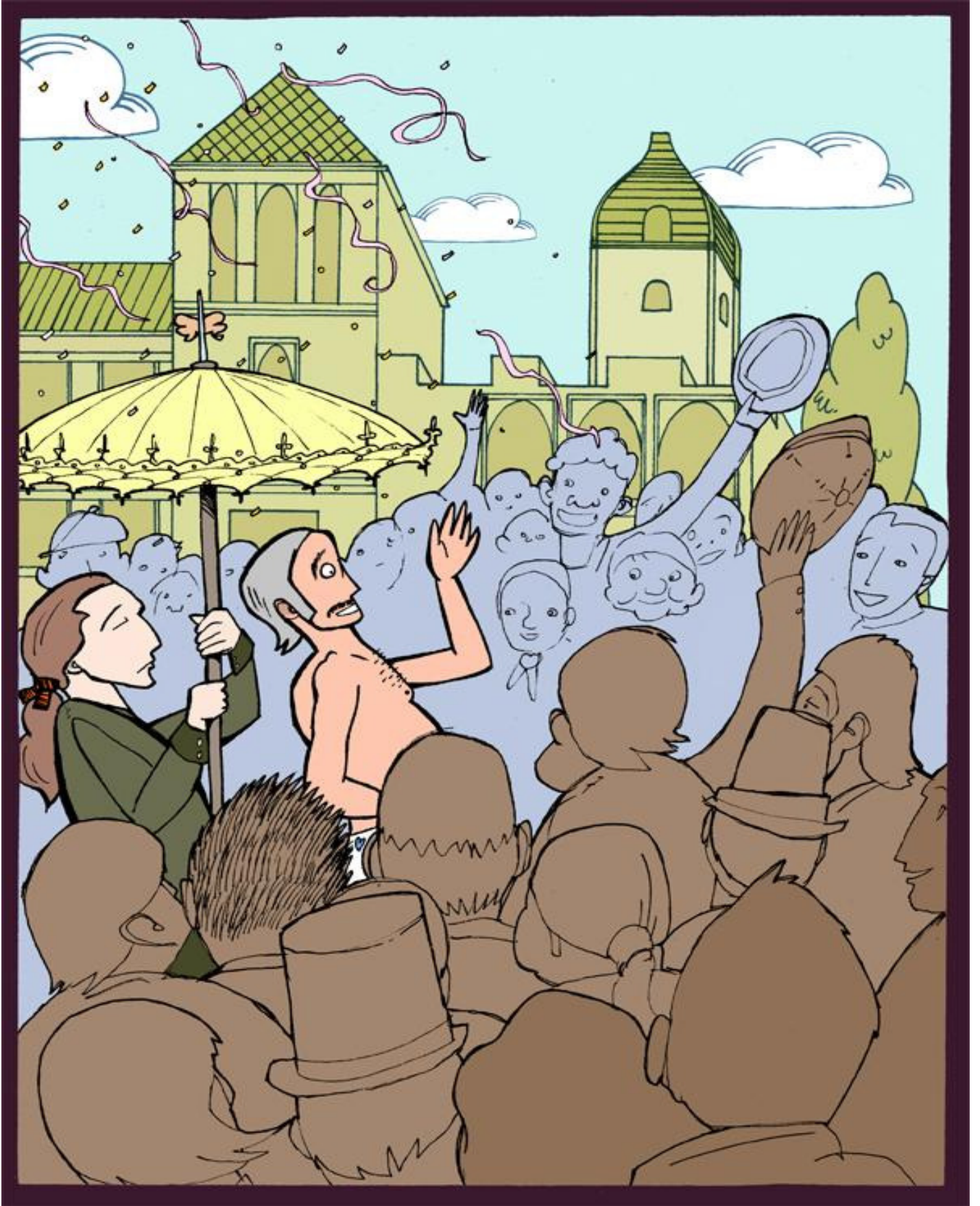

nähnyt

niitä.

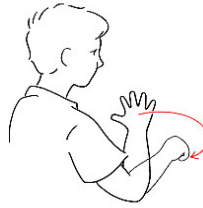

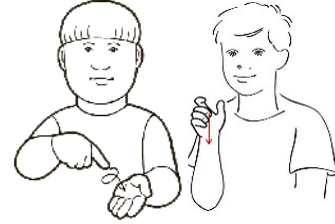
Myös

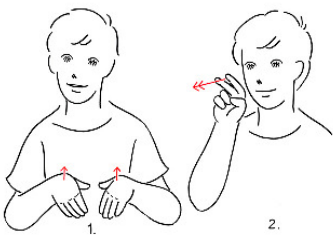
juhlassa

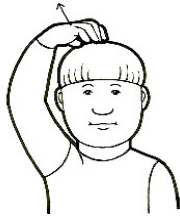
kaikki

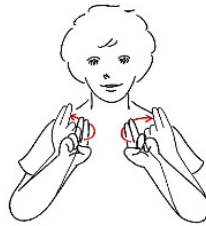
kaupunkilaiset

ihastelivat

keisarin

uusia ja

kauniita

vaatteita.

Kukaan

ei uskaltanut

sanoa,

ettei

nähtyt

vaatteita,

sillä

kukaan

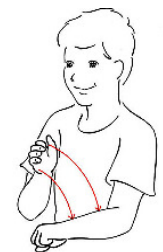
ei halunnut olla

typerä

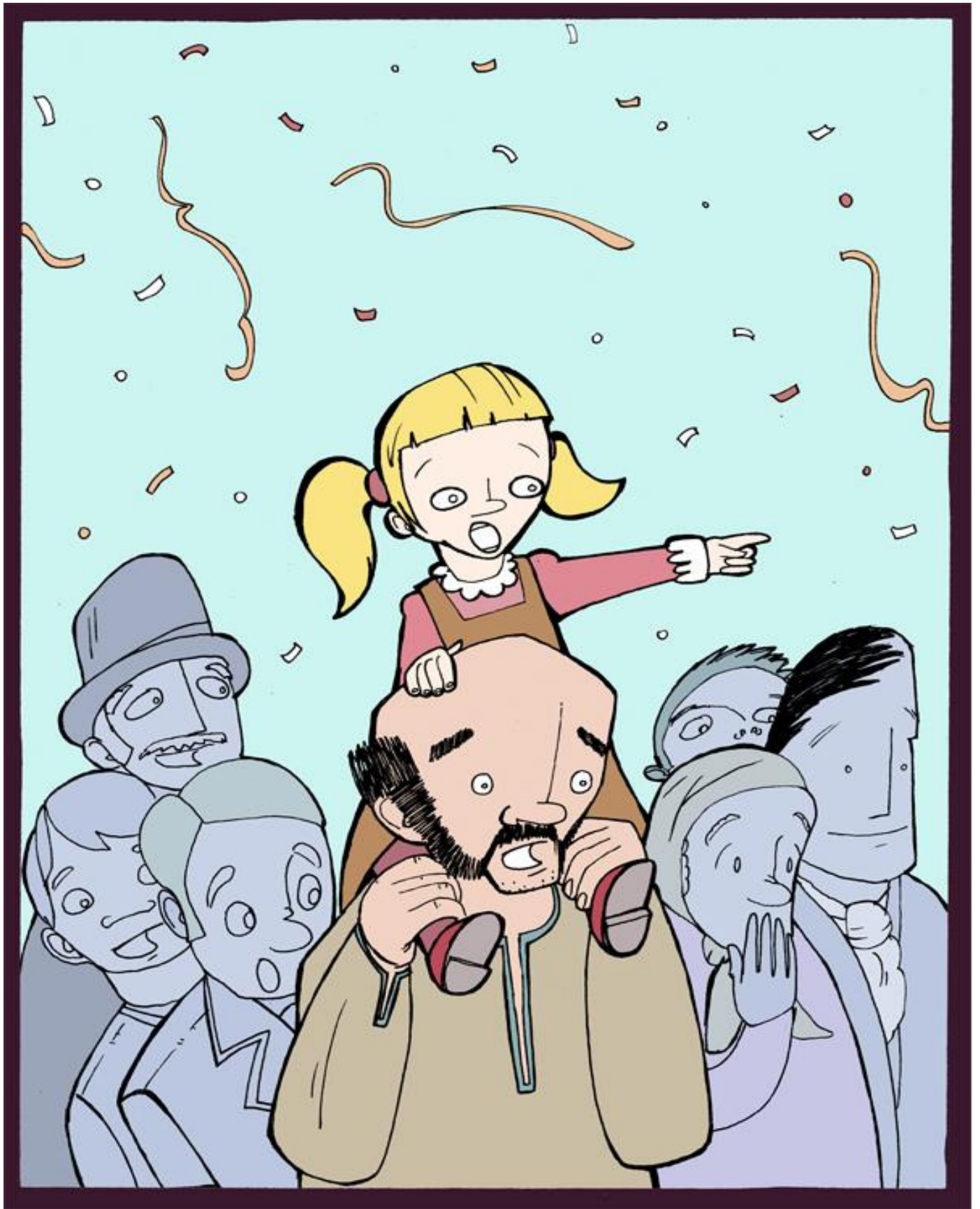

tai huono

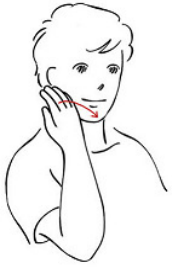

ammattissaan.

Silloin

pieni tyttö

sanoi:

"Eihän

keisarilla

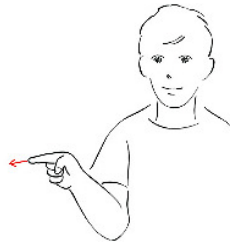
ole

vaatteita".

Kuunnelkaa

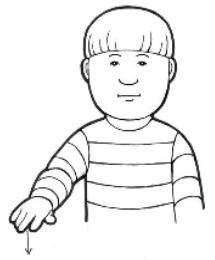
tuota

viatonta

lasta,

alkoivat

ihmiset

kuiskia

toisilleen.

Eihän

keisarilla

tosiaan

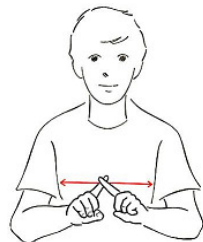
ole

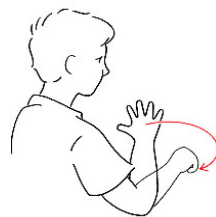
vaatteita,

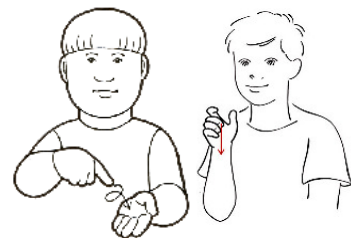
huusivat

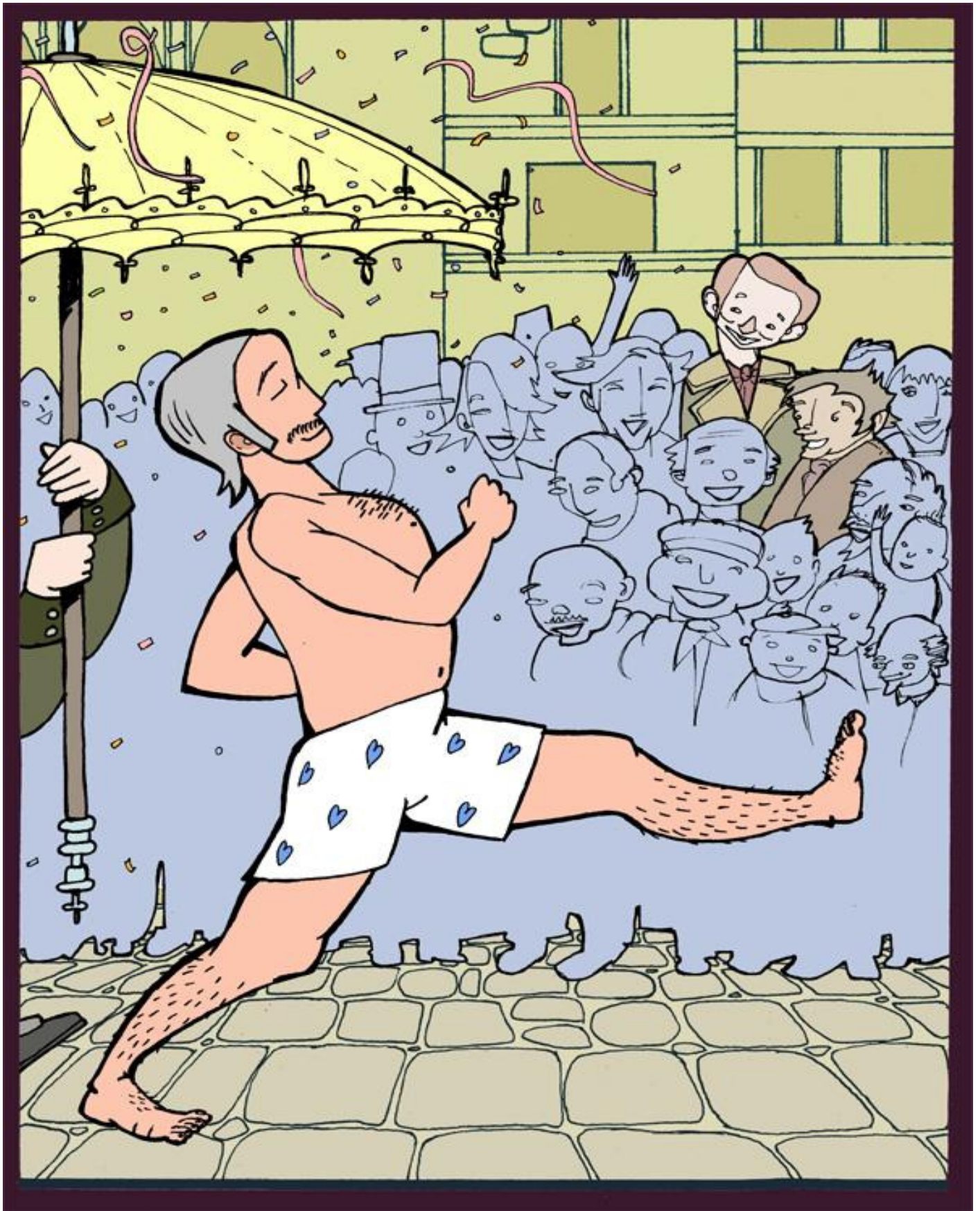
pian

kaikki

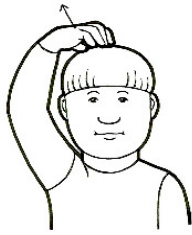

kaupunkilaiset.

Silloin

keisarikin

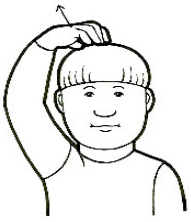
ymmärsi,

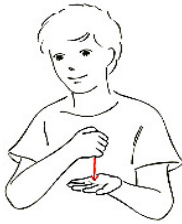
että häntä

oli huijattu.

Keisari

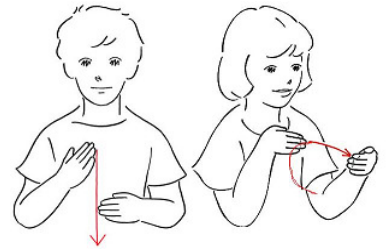
kuitenkin

päätti kestää

juhlan

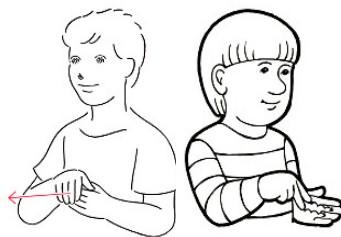
loppuun asti.

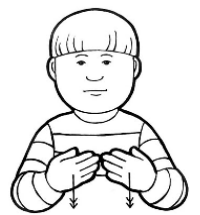
Hän

nosti päänsä pystyyn ja

ilman

vaatteita.

Tarina: H.C. Andersen

Selkomukautus: Tanja Räsänen

Viittomakuvat: Elina Vanninen ja Kalevi Puistolinna

Piirrokset: Jani Ikonen

Toteutus: Virpi Yiannakou

Lähde: www.papunet.net/yleis/materiaalit